

Aktuelle bøger

Af *Sven Munk*, KVANT

Hvidbog om forskningsformidling

Forfatter: *Jørgen Burchardt*. Syddansk Universitetsforlag 2007.

“Hvidbog om forskningsformidling – Viden giver velstand”, 56 sider, 48 kr.

“Fra universitet til samfund – Forskningsformidlingens infrastruktur”, 186 sider, 175 kr.

“Selskaber og tidsskrifter – Forskningsformidlingens infrastruktur”, 484 sider, 400 kr.

“Hvidbog om dansk forskningsformidling” med de to bilag sælges i kommission hos Syddansk Universitetsforlag. De kan også downloades gratis som pdf-filer fra: <http://www.videnssamfundet.dk>.

Næsten lige så længe som forskning har været bedrevet under institutionelle former i offentligt regi har dem, der finansierer foretaget spurg: Og hvad får vi så ud af det? Erfaringen synes at vise, at spørgerne sjældent er tilfredse med de svar forskerne giver. For nogle, måske mest politikere, er der tilsyneladende kun et svar, som er godt nok. Med forskningen skal der skabes større indtjening. Andre, måske også politikere, tillægger det det almene samfundsperspektiv betydning.

At befolkningen gennem forskning og uddannelse bliver mere vidende, og dermed bedre rustet til at deltage i demokratiske processer.

Forfatteren, *Jørgen Burchardt*, vil med sit arbejde dels belyse hvorledes forskningsformidlingen tager sig ud i dagens Danmark og dels pege på foranstaltninger, som kan forbedre denne formidling. Foruden selve hvidbogen er der to bilag, nemlig 1: “Fra universitet til samfund” og 2: “Selskaber og tidsskrifter”. Sidstnævnte giver en fyldig, men ikke komplet, oversigt over faglige foreninger/selskaber og relaterede tidsskrifter i Danmark. Forfatteren gør selv opmærksom på, at udarbejdelsen af denne oversigt har været lidt af et pioner-projekt.

I bestræbelserne på at etablere en systematik for overvejelserne præsenteres en model for forskningens fødekæde. Forfatteren skriver: “I korthed findes der fire led i kæden eller måske snarere fire scener, hvor videnskabsformidling udspiller sig. Den første scene er videnskabsfolkenes egen interne verden, mens den anden stadig er en scene i forskningsverdenen, men uden for forskerens hjemmebane. Den tredje scene er en folkelig men dog stadig en fagligt forsvarlig platform for kommunikation til en bred kreds af praktikere og andre interesserede. Endelig kommer i den sidste ende aviser, TV og de andre traditionelle massekommunikationsmidler.” Med denne formulering bliver man mindet om, at inden man danner sig en mening om vidensformidling, bør man have svar på spørgsmålet: Fra hvem til hvem?

Hvidbogen kan næppe opfattes som det ultimative svar på, hvordan forskningsformidlingen skal tilrettelægges i Danmark. Tilbyder dog under alle omstændigheder med sin systematik en ramme for fortsatte overvejelser og debatter. Så udgangsreplikken til alle, som føler noget for sagen, bør være, at hvidbogen skal læses og diskuteres – i institutbestyrelser, rektorater, gymnasier og ved frokostbordene. Måske bør der endog arrangeres nogle debatmøder.

SM